

vollsmose

odense teater - sukkerkogeriet - 3/4-6/5 2004

Velfærdsstaten til eksamen

I foråret 2003 besluttede Odense Teater at skabe en forestilling om Vollsmose. En forestilling som skulle vise bydelen fra en ny vinkel.

Det er blevet en drama-dokumentarisk forestilling, en ny fortælling om virkelighedens Vollsmose, og en ny måde at lave teater på. Instruktør Jens August Wille og dramatikeren Daniel Wedel fortæller om motivationen bag stykket:

Daniel Wedel og Jens August Wille

"Når valget er faldet på Vollsmose, er det fordi, det er interessant at lave noget om et sted, folk allerede har en forestilling om. Det er interessant at lave noget andet og dybere end det, et TV indslag gør. Det handler om at turde se et andet billede af det danske velfærdssamfund, som både integrationsproblematikken og Vollsmosebyggeriet er en del af", siger Jens August Wille.

Og Daniel Wedel fortsætter: "Vi er trætte af, at medierne kun taler om integrationsbilledet i Vollsmose. Det er absurd, at et boligområde kun kommer til at handle om integration, både i pressen og politisk. Vollsmose handler om andet og mere. Målsætningen med forestillingen er, at publikum har fået en anden opfattelse af problemerne, når de går hjem. At Vollsmose ikke længere er en byld uden på Odense, men en del af samfundet "Danmark"."

For at kunne fortælle nogle andre historier om Vollsmose end dem, vi plejer at høre, greb holdet bag VOLLMSOSE denne forestilling anderledes an end sædvanligt.

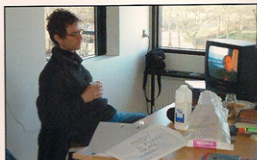
Allerede i foråret 2003 startede det omfattende stykke researcharbejde, som er gået forud for forestillingen. Igennem en løbende arbejdsproces har stykkets researchere samlet alt det materiale og alle de kilder, hun er kommet i nærheden af, ligesom skuespillerne har været på selvstændige researchture, hvor de har lavet interviews og opsøgende arbejde.

Researcharbejdet har favnet bredt og består blandt andet af interviews med både tidligere og nuværende beboere i Vollsmose, sam-

taler med tidligere byrådsmedlemmer, indsamling af artikler om Vollsmose igennem tiden samt sagsakterne i stadsarkivet.

På et tidligt tidspunkt i processen stillede Odense kommune en lejlighed til rådighed i Bøgeparken i Vollsmose, og den har fungeret som base for inspirationsture til bydelen.

Før læseprøven gik i gang i midten af januar, har holdet mødtes til workshop. På disse arbejds- og inspirationsmøder er forskellige dramatiske idéer og koreografiske muligheder blevet afprøvet.

Daniel Wedel i lejligheden i Bøgeparken

Det indsamlede materiale, skuespillernes tanker og erfaringerne fra seminarerne er efterhånden blevet samlet hos Daniel Wedel, der har sorteret, skåret og bearbejdet i det omfattende materiale, indtil det færdige manuskript lå klart. En proces som har været igang indtil ganske få uger inden premieren. Manuskriptet er bygget op af bearbejdede sekvenser fra bøger, interviews og artikler, men der er også dele af manuskriptet, der ordret er taget fra den virkelige kilde, for eksempel de gamle byrådsmøder.

Jens August Wille og Daniel Wedel kalder forestillingen for „Velfærdsstaten til eksamen“, fordi det er blevet mere og mere tydeligt, som arbejdet er skredet frem, at Vollsmose er et symbol på nogle af de generelle problemer, den danske velfærdsstat står i.

Publikum er censor og eksamen er i gang!

Fra læseprøven

Beboerstemmer fra forestillingen:

Fra 1. del, slutningen af 1960'erne:

Det er mudret og pløret. Vi laver sådan nogen trampveje som vi selv tramper. Og de er så møgbeskidte, evig og altid ungerne. det er jo sjovt det her altså. Så ja, det er et pløre og et ælte lige det første stykke tid. Ja her bagved. Der holder kranerne og sætter vægge ind og det går jo hurtigt ik' å', én to tre så har de sat en lejlighed op. Når vi har været væk, været på arbejde, når vi så kommer hjem så ...hold da op, prøv lige at se! Nu er der kommet et hus mere! Lige på sådan en eftermiddag ik' o? Man tror en betonblok er en betonblok. Men det er jo spændende at holde øje med. Vi har solgt bilen og købt hver en cykel. Det er det mest praktiske. Begge ungerne har fået en fin ny cykel. Det syntes vi er smart, så kan de også cykle til skole. Det er ikke fordi vi ikke har råd til bil. Det er den nye stil. Det er lidt sundt, lidt smart ik' å'.

Vollsmose - lige nu...

Sanne Saerens Taasti og Mehrdad Zamani
Bagved:
Malene Melsen og Klaus T. Søndergaard

Fra 2. del, 1970'erne:

Du kan hilse det lille svin, John Lund Lort... at hvis I viser jer her igen eller i Volle eller bare inden for firkanten... nogensinde, så nøjes jeg ikke med at ridse lidt i jer. Er du med? Nu glemmer du det ikke. Du er ikke fra Granparken, du er ikke fra nogen af parkerne. Du er en lille parcelhuslort. Ligesom din ven. Og det bliver du ved med til den dag du dør. Og der er ikke nogen der kan snyde mig, jeg ved hvem der hører til, og hvem der ikke gør, også dem der lige er flyttet ind. Og alle fra Granparken kender mig. Og hvis de ser jer herinde, så kommer de lige hen og fortæller mig det. Er du med? Og hvad tror du så der sker? Ja Du skal holde dig væk! og fortæl det til alle dine venner! Og din luder-søster! Og din ludermor!

Fra 3. del, 1980'erne:

Første gang jeg ser Vollsmose, det er i december 1986. Jeg kommer kørende med bussen ude fra flygtningecenteret i Bullerup ind mod byen. Det er mørkt og meget, meget koldt. Så ser jeg en masse lys uden for bussen og tænkte wauw hvad er det? Det er meget smukt. Alle de lys der kommer ud fra bygningerne! Og der er et juletræ ved højhuset her i Egeparken. Hvad er det, det er meget smukt? Spørger jeg min bror. Det er Vollsmose. Men vi skal ikke bo der. Vi skal bo i Munkebo, siger Flygtningehjælpen. For alle flygtninge og indvandrere skal ikke bo samme sted. Jeg drømmer kun om én ting. At flytte til Vollsmose. Nogen af dem, jeg kendte fra flygtningecentret de bor der. Og det er utroligt! Selve lejligheden, designet af lejligheden, det ligner lejligheder i Libanon fuldstændig. Jeg er vokset op i sådan et højhus. Det er som at komme hjem! Jeg og min familie kan også komme til at bo i Bøgeparken.... om gud vill!

Lars Lønnerup og Peder Dahlgaard

Fra 4. del, 1990'erne:

Jeg har læst i avisen at der er en pædagog i en institution i Danmark, der har haft sex med alle børnene! Og han blev ikke en gang straffet. I Danmark må mænd skifte små pigers ble, vaske dem og gå med dem på toiletet! Det er der aldrig nogen mand der skal gøre med mine børn!

En gang var der en gammel mand i mit hjemland som havde voldtaget små piger flere gange. Til sidst blev han henrettet - af folket selv. Offentligt. Det skulle den danske mand også være blevet. Jeg vil gerne kaste den første sten.

Hvordan kan vi undgå at vores børn bliver misbrugt så forfærdeligt?

Vi kan sørge for at vores børn får en naturlig generthed og skamfølelse ved at være nøgne. Hvis vi sørger for at deres kroppe altid er tildækkede fra de er helt små, så vil de aldrig tillade at nogen ser dem nøgne. Så vil de aldrig gå rundt på stranden eller i svømmehallen i bikini (eller små bitte badebukser). Så vil de aldrig tage brusebad - nøgne - sammen med andre.

Det er de børn der har løbet halvnøgne rundt fra de var helt små, der senere bliver seksuelt misbrugt, får tatoveringer, bliver homoseksuelle eller narkomaner.

Fra 4. del, 2000'erne:

Jeg er den type, jeg er meget ligeglad. Jeg er rigtig, rigtig ligeglad med hvad folk tænker og hvad folk siger. Så længe jeg for mig selv gør det rigtige!

Hvis jeg kommer hjem klokken 12 om natten, så er der ikke nogen, der vil sige noget. Hvis det havde været en anden pige, så tror jeg, de ville gøre det. Mine søskende cykler i dag. Og det er blevet en tradition. Den første skal bare tage skridtet. Og være ligeglad. Så gør de andre det også.

Så når jeg gør nogle ting, som dem der har fordomme fra arabisk side, tænker: nå, hun er blevet for dansk. Det er noget de må knokle med selv.

En sladder den kan løbe meget hurtigt i Vollsmose. Der er hurtigt nogle sladreklæder, som jeg kalder dem. Specielt når man er kvinde. Men det gælder så om, at man får det stoppet.

Brug religionen. Du kan altid sige det religiøst "vi må ikke snakke om nogen, vi må ikke bagtale nogen ifølge religionen".

Jeg er meget praktiserende muslim derhjemme. Jeg går ikke så meget i Moskén. Jeg har gået med tørklæde siden jeg var 18. Det var ca. da Pia Kjærsgård dukkede op. Der omkring begyndte jeg at gå med tørklæde.

Foto fra prøverne

Vollsmose - lige nu...

Tekst og montage: **DANIEL WEDEL**

Scenisk koncept og instruktion: **JENS AUGUST WILLE**

Koreograf: **CHARLOTTE MUNKSØ**

Scenograf: **PETER HOLMGÅRD**

Researcher: **STINE BRYNSKOV**

Forestillingsleder: **KIRSTEN BERNBURG**

Lysdesign: **MICHAEL RASMUSSEN**

Lyddesign: **RUDI SENF**

Video: **RICO FELDFOSS**

VO

Medvirkende:

Hr. civilingeniør Børge Jacobsen, Den naive bølge,
Repræsentant fra Borgerlønsbevægelsen, Talsmand for Den Danske Forening,
TV journalist, m.fl.: **PEDER DAHLGAARD**

Hr. byggeforeningsformand Thorkild Svendsen, Paranoid alkoholiker,
Ali, Boligkonsulent, m.fl.: **LARS LØNNERUP**

Fru Elin Hansen, Alenemor, TV journalist, Vred rødstrømpe,
Somalisk kvinde, m.fl.: **MALENE MELSEN**

Hr. Fagforeningsformand, Den naive demokrat 1,
Hans-Jørgen, Arabisk far m.fl.: **MADS NØRBY**

Fru Inga Nielsen, Den naive demokrat 2, Karen Petersen,
Kvinde på integrationskursus, Arabisk mor, m.fl.: **SUSANNE SAYSETTE**

Hr. landinspektør Cornelius F. Søegaard, En venstreintellektuel,
EFG-elev, Folketingsmedlem (DF), Bølle, m.fl.: **KLAUS T. SØNDERGAARD**

Byrådssekretær Åse Hansen, Birthe, Ung andengenerationsindvandrerpige,
Socialrådgiver Anne, m.fl.: **SANNE SAERENS TAASTI**

Hr. kreditforeningsdirektør Ewald Johansen, Journalist,
Den naive flygtning, Arabisk søn, Sociolog, m.fl.: **MEHRDAD ZAMANI**

